

Poziv funkcije

- ❖ Poziv funkcije obavlja se ugrađenim operatorom poziva funkcije (), čiji je levi operand funkcija, pokazivač na funkciju ili referenca na funkciju, a unutar zagrada su izrazi, razdvojeni zarezima, čije vrednosti predstavljaju stvarne argumente
- ❖ Prilikom poziva funkcije, formalni parametri se, kao objekti, inicijalizuju stvarnim argumentima, uz eventualne implicitne konverzije po potrebi; ukoliko se radi o objektima klase, pozivaju se njihovi konstruktori:

```
struct X { X (int); }
```

```
X f (X x1) {  
    return 2;  
}
```

```
int main () {  
    f(1);  
}
```

Formalni parametar *x1* inicijalizuje se stvarnim argumentom *1* kao *X x1(1)*

Povratna vrednost funkcije je objekat tipa *X* koji se inicijalizuje izrazom iza naredbe *return* pozivom konstruktora *X(2)*

- ❖ Rezultat funkcije jeste vrednost izraza iza izvršene naredbe *return*; ukoliko je povratni tip funkcije *void*, rezultat funkcije nije vrednost (funkcija nema rezultat)

Poziv funkcije

- ❖ Ukoliko je funkcija virtuelna funkcija članica, poziv funkcije je polimorfan (tj. polimorfizam se aktivira) ako i samo ako se poziv vrši preko pokazivača ili reference na objekat:

```
class Base {  
    public: virtual void f();  
};  
  
class Derived : public Base {  
    public: virtual void f() override;  
};  
  
void g (Base* pb) {  
    pb->f();  
}  
  
void main () {  
    Derived d;  
    g(&d);  
  
    Base b;  
    g(&b);  
}
```